

בש"פ 5386/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5386/21

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום
26.7.2021 במ"ת 43279-06-21 שניתנה על-ידי
כבוד השופט ס' דבור

תאריך הישיבה: ב' באלול התשפ"א (10.08.21)

בשם העורר: עו"ד יחיא דהאמשה

בשם המשיבה: עו"ד נעימה חנאווי-כראם

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 26.7.2021 (מ"ת 43279-06-21, השופט ס' דבור) שהורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. ביום 20.6.2021 הוגשגדהעוררכתבאישוםהכולל שני אישומים שעניינם עבירות שביצע על-פי הנטען בעתשהשתתףבהפרות סדר שפקדואתהארץבחודשמאי 2021. על-פי המתואר באישום הראשון, ביום 10.5.2021 סמוך לשעה 20:30, השתתף העורר בהפגנה בכפר כנא ולאחריה צעד יחד עם מאות אחרים לעבר כביש ראשי סמוך, שבו נסע באותה עת המתלונן ברכבו, תוך שהם חוסמים את הכביש. העורר ועשרות אחרים התנפלו על רכבו של המתלונן

במטרה לחסום את דרכו. בעוד המתלונן ישב במושב הנהג, העורר עלה על הרכב והכה על שמשותיו בידו וברגלו. באותה העת, עשרות אנשים מתוך ההמון ניפצו את שמשות הרכב ותקפו את המתלונן. לאחר שהמתלונן חולץ מהרכב על-ידי שני עובדי אורח בני המקום, סייע העורר לדחוף את רכבו של המתלונן אל עבר מדורה שהוצתה במרכז הכביש, ושבה הרכב נשרף כליל. כתוצאה מתקיפתו נגרמו למתלונן חבלות בעינו, לסתותיו, ידיו, גבו ובטנו והוא טופל בבית החולים. על-פי המתואר באישום השני, מספר ימים לאחר מכן, ביום 14.5.2021 בעת שכוחות משטרה נכנסו לכפר כנא במטרה לבצע מעצר, הצטרף העורר להתפרעות של צעירים רבים שיידו אבנים לעבר כוח משטרה, במטרה להפריע להם בביצוע המעצר. העורר יידה לעבר השוטרים כ-5 אבנים ממרחק של כ-100 מטרים. בהתייחס לכל אלה יוחסו לעורר העבירות הבאות: מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא לפי סעיפים 329(א)(1)-(2) וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) בצירוף סעיף 37(א) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, חבלה במזיד ברכב בצוותא ממניע גזעני לפי סעיפים 413, 144 ו-29 לחוק העונשין, הצתה בצוותא לפי סעיף 448(א) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, וכן הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 275א לחוק העונשין.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים. בבקשה נטען, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו. בין השאר, טענה המדינה כי העורר הודה במסגרת החקירה במיוחס לו, כי אחד העדים לאירוע המתואר באישום הראשון הפליל אותו, וכי קיימים סרטונים המתעדים את האירוע האמור. עוד נטען, כי נגדה העורר קמה העילת מעצר מכוח סעיפים 21(א)(1) ו-21(א)(1) (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. העורר לא כפר בקיומן של ראיות לכאורה ושל עילת מעצר, אך טען לחולשתן של הראיות. בהקשר זה טען העורר כי הוא אומנם הודה בחלק ממעשי העבירה, אך גרסתו אינה תואמת את פרטי האירוע ואת שאר הראיות. עוד טוען העורר כי העד שמסר במשטרה הודעה שבה זיהה את העורר עשה כן רק לאחר שצפה בסרטון שאינו חלק מחומר החקירה. העורר טען כי חולשתן של הראיות משליכה על עילת המעצר כך שניתן להסתפק בעניינו בחלופת מעצר. לחלופין נטען כי יש להורות על הגשת תסקיר מעצר בעניינו, כפי שנעשה בעניינם של שני מעורבים אחרים באירוע שביסוד האישום הראשון, שנגדם הוגש כתב אישום נפרד.

4. כאמור, בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בית המשפט המחוזי קבע כי הודאתו של העורר בחקירותיו, לצד גרסתו של העד, עונות על הרף הראייתי הנדרש, ומשתלבות בראיות נוספות. כמו כן נקבע כי העבירות המיוחסות לעורר מקימות חזקת מסוכנות סטוטורית הנלמדת גם מכך שלאחר חילוץ של המתלונן העורר נטל חלק פעיל בהצתת רכבו, וכן מכך שהשתתף באירוע נוסף של הפרת סדר, במסגרתו יידה אבנים לעבר כוח משטרה. בנוסף צוין כי לעורר עבר פלילי הכולל הרשעה בעברו. בית המשפט המחוזי אף ציין כי ניכר שמסוכנותו של העורר "טבועה בו על רקע אידיאולוגי" וכי הדבר עולה מדבריו שאמר במסגרת חקירתו לפיהם הוא "מוכן למות בעד אלאקצא". לנוכח האמור, בית המשפט המחוזי סבר כי לא ניתן להפיג את המסוכנות הנשקפת מן העורר באמצעות חלופת מעצר. כמו כן דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה להורות על הגשת תסקיר, בקבעו כי מדובר במקרה שבו עולה בבירור שאין מקום לחלופת מעצר.

5. בערר שבפני חוזר העורר על טענותיו בדבר חולשתן של הראיות לכאורה בעניינו. בהקשר זה טוען העורר כי עוצמתן של הראיות הקיימות בעניינו מצדיקה את שחרורו לחלופת מעצר או למצער עריכת תסקיר בעניינו שבו תיבחן האפשרות להורות על כך. עוד מדגיש העורר את טענתו לפיה המידע שמסר בהודעותיו אינו מדויק, ולכן אין לתת משקל ראייתי מלא להודאתו. בכל הנוגע לגרסתו של העד טוען העורר כי הוא לא ראה אותו בזמן האירוע, אלא זיהה אותו בסרטון שראה יום לאחר מכן.

6. בנוסף, מצוין בהודעת הערר כי לבקשת בא-כוחו של העורר, ביום 14.7.2021 הפנה בית המשפט המחוזי את העורר לוועדת האבחון לפיחוקהסעד (טיפולבאנשיםעםמוגבלותשכלית-התפתחותית), התשכ"ט-1969 (להלן: ועדתהאבחון), וזאת על מנת לבדוק את כשירותו לעמוד לדין.

7. הדיון בערר התקיים בפני ביום 10.8.2021. בדיון הדגיש בא-כוחו של העורר כי היה מקום לתת משקל לכך שהעורר השתתף בהתרחשויות בעת שנסחף אחר ההמון. כמו כן, הוא ציין שקיימים מקרים בעלי רמת חומרה דומה (מאירועים אחרים) שבהם הוזמנו תסקירים.

8. מנגד, עמדת המדינה הייתה שדין הערר להידחות. באת-כוח המדינה הצביעה על רמת החומרה הגבוהה של האישומים – שכללו יותר ממקרה אחד. היא ציינה שיש לאבחן את המקרה דנן מאירועים פחותים בחומרתם, גם אם חמורים מאד כשלעצמם, של ידיו אבנים. באשר לוועדת האבחון היא ציינה שטרם התקבלה תשובה בעניין זה, וכי גם אם יש לעורר קשיים הרי שאין בהם כדי להשפיע על הערכת מסוכנותו בעת הזו.

דיון והכרעה

9. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבורה שדין הערר להידחות. בעיקרו של דבר, התרשמתי כי כתב האישום – והתשתית הראייתית שביסודו – מניחים בשלב זה תשתית המצביעה על מסוכנות גבוהה של העורר שמצדיקה את ההחלטה על מעצרו מאחורי סורג ובריח עד לתום ההליכים בעניינו.

10. חומרת המעשים המיוחסים לעורר היא ברורה. אני מייחסת משמעות בהקשר זה לכך שהעורר היה מעורב בשני אירועים, ולא רק באחד, כמו גם למניע האידיאולוגי שעמד בבסיסן של העבירות המיוחסות לו (ראו והשוו: בש"פ 7626/14 מדינת ישראל נ' עמאש, פסקה 8 (13.11.2014); בש"פ 8308/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (9.12.2014)). כמו כן, העורר הוא בעל עבר פלילי מסוים, גם אם לא מכביד כשלעצמו. אדגיש כי אין בידי לקבל את הטענות שהעלה בא-כוחו של העורר לפיהן מסוכנותו של העורר נובעת מהיותו חלק מההמון. בית משפט זה הבהיר לא פעם כי כאשר מדובר בהשתתפות באירועי תקיפה המוניים, לעיתים תרומתו של הנאשם לתוצאה היא לכאורה "שולית", אך אין בכך כדי ללמד על היעדר מסוכנות מצדו (ראו: בש"פ 4172/21 זעירי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (21.6.2021); בש"פ 5066/21 מדינת ישראל נ' חלאף, פסקה 16 (23.7.2021)). בשל כל אלה לא התרשמתי כי נפל פגם בהחלטתו של בית המשפט המחוזי. מאותם טעמים, אף אין לקבל את בקשתו החלופית של העורר להגשת תסקיר בעניינו בשלב זה.

11. באשר לטענות הנוגעות לאבחון שנערך לעורר אציין כי תוצאותיו, לכשיתקבלו, יוכלו לשמש בסיס להגשת בקשה לעיון חוזר על-ידי העורר.

12. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, ד' באלול התשפ"א (12.8.2021).

ש ו פ ט ת
